

இளைய தலைமூற்றையே இத்ரோ வாங் கிக் கரொள்
உன் வாழ் வாக் கான வாளாம் கவசமாம்.

வாழ் வின் மீ தான் நம் பிக் கதைஞனே
மானாடம் கரொள் எாம் உயிர் மீச் சாகாம்.

நாளையை காலம் நமக் கிணவாக
உன் னாள் எழாமத்தை உயிரினிலைநே றா !
மனிதத் தலை அழிப் பார் மடியினில் தீ யிடா.

பாரே இல் லாப் பலாழாதா வராம் வரகை
இறப் பா என் பதா இல் லாத்ரொழிந் திட
அமதையே மனித நியதியாகிட
நல் ல பாரே தரொடா நீ யே பலாராதிடா
பலால் லாப் பாரிடாம் மனித எதிரிகள் ஓழியவே.
இப் பாரினில் மடியினாம் பலாசாக் கிடா தீ மயைதை.

காற்றவிலா வளங் கள் காவிந் ததிப் பெமி
செரியன் தராம் ஒளி செழன் றாடாம் காற் றா
உலகத் தின் பசி மடிய பெமித் தாய் தராம் உணவா
இவனை எல் லாம் தனித் தவிரதாம் சரொத் தாமனில்
தகர் த் திடா அந் நீ சரகை.
அனதை தாம் நம் பலாதாவாடமதை.

படேரில் சுனந் ராம் பசியின் கண் ணீ ராம்
படமியினை நன்றைத் திடின் அதாமக் களாக் கதிரான
மாக் களின் சூழ் ச் சி.

பளாதாச் சுளைத் தினகை கிளாள் ஸ்தை கிளாள் பளால் லாதார் வல் லம்மை.
மனிதம் வாழ மாய் த் திடா இக் கிளாடாமயையை.

தனித் தாரிமை கிளாள் வரோ சாம் ராஜ் யம் சாய் ந் தழியாம் வரை
நீ திக் கான படேரே நியதியன் றரோ.
உன் னாயிரிலாம் உடலிலாம் வலிமயையை உராவாயறே றி
சாவினசை சாக வகை காம் இச் சமரினில் விற் றி கிளாள் வரோம்.

வனெ றதன் பளாழாதில் ஆயாதம் என் பத்தேர் விற்ம் அகராதிச் சுளை.
அமதை எங் கள் ஆயாள் உரிமயைகாம்.
மானாடம் என் பதன் மகத் தாவம் மலர் ந் தா மணம் கமழும்.

ஓவ் வரோ சக்கோதரனாக் காம் இதா பிரமாணமாகட் டாம்.
அழகினகை காவல் காப் பாம். மனிதநஞ்சேத் தில் சாவாசம் கிளாள் வரோம்.

வெள்ளுத் தினம் பால்லாதார வெள்ளுத் தினம்.